

Беларускі ХАХОД

ЖЫВЕ БЕЛАРУСЬ!
НАЦЫЯНАЛЬНАЯ
ДЭМАКРАТЫЧНАЯ
ГАЗЕТА

● Заснавана ў 1991 годзе ● № 20 (76) ● Пятніца, 26 лістапада 1999 г. ● У розніцу кошт 20000 руб.

НАВІНЫ, ПАДЗЕІ, ФАКТЫ

МЫТНІК — ХАБАРНІК

На мытным пасту ў Касцюковіцкім раёне "пагарэў" на хабары супрацоўнік Мозырскай мытні. Сюды ён прыбыў у камандзіроўку і знаходзіўся на дзяжурстве. Калі праходзілі дзве фуры з бульбай, ён затрымаў іх і запатрабаваў у вадзіцеляў хабар 800 расійскіх рублёў, хоць усе дакументы былі ў поўным парадку. Пасля двухбаковых таргоў таксама была зніжана да чатырохсот рублёў. Гэта сума наяўным і стала неабвержным доказам. Мытнік-хабарнік арыштаваны супрацоўнікамі Касцюковіцкага РАУС, вядзецца следства.

Мікалай НАЗАРОВІЧ.

КРЫЧАЎ — ГОРАД ВОЛЬНАЛЮБІВЫ

Здаўна славіцца горад Крычаў вольналюбівымі, непакорнымі ўладам людзьмі. Хоць Васіль Вашчыла родам і з Хоцімшчыны, але ж менавіта ў Крычаве арганізаваў ён у свой час паўстанне супраць паноў-прыгнятальнікаў. У Крычаве было шмат прыхільнікаў Тадэуша Касцюшка, Кастуся Каліноўскага...

І ў наш час у гэтым горадзе жыве вольналюбівы народ. Тут шмат патрыётаў, якія змагаюцца за адраджэнне беларускасці — роднай мовы, культуры, самабытнасці. Тут дзейнічаюць змагары за незалежнасць, суверэннасць і нейтралітэт Беларусі, абаронцы правоў чалавека, заўсёды гатовыя прыйсці на дапамогу пакрыўджаным, падманутым, знясіленым.

У Крычаве створаны і актыўна дзейнічаюць шмат няўрадавых грамадскіх арганізацый, суполкі партыі БНФ, Аб'яднанай Грамадзянскай партыі і інш. Тут выдаецца вельмі цікавая і змястоўная гарадская грамадска-палітычная газета "Вольны горад". Свет убачылі ўжо 8 яе нумароў. Газета дае чытачам багатую праўдзівую інфармацыю аб эканамічным і грамадска-палітычным жыцці горада і раёна, смела крытыкуе антыпраўныя ўчынкі рознага роду чыннікаў і кіраўнікоў.

Сымон ЯРАВЫ.

ЗАТРЫМАНЫ БУЙНЫЯ ХАБАРНІКІ

Усе акалічэнні чарговай крымінальнай справы пракуратура г. Мінска трымае ў сакрэце, бо затрыманыя

дзве асобы — важныя птушкі: намеснік начальніка аднаго з упраўленняў Мінсельгасхарчу і адзін з кіраўнікоў камітэта па нагляду за бяспечным вядзеннем работ у прамысловасці і атамнай энергетыцы пры Міністэрстве па надзвычайных сітуацыях Беларусі. І ўсё ж некаторую інфармацыю ўдалося здабыць. Аперацыю па затрыманню вышэйпаянненых асоб праводзілі супрацоўнікі ўпраўлення па Мінску Камітэта па барацьбе з арганізаванай злачыннасцю пры МУС, аддзела па эканамічных злачынствах Фрунзенскага РУУС і спецпадраздзялення "Алмаз". Высокапастаўленыя чыноўнікі былі ўзяты ў час атрымання хабару ў памеры 5000 долараў ля дома N 15 па вуліцы Кірава ў сталіцы Рэспублікі. Мяркуецца, што гэтыя грошы прызначаліся ім за аказанне паслуг грамадзянам Расіі па вывазу за межы Беларусі вялікай колькасці мясной прадукцыі.

Ігар ГРЫШЫН.

СЯРГЕЙ ЛІНГ ПАВІНШАВАЎ ЛІТОЎСКАГА ПРЭМ'ЕР-МІНІСТРА

Тэлеграму з віншаваннямі ў адрас Андруса Кубілюса ў сувязі з яго назначэннем на пасаду прэм'ер-міністра Літоўскай Рэспублікі накіраваў прэм'ер-міністр Беларусі Сяргей Лінг. Сяргей Лінг пажадаў літоўскаму прэм'ер-міністра поспехаў у адказнай дзяржаўнай дзейнасці.

БЕЛТА.

АБ'ЯВЛЕНЫ КОНКУРС ПАЛІТЫЧНАЙ КАРЫКАТУРЫ

Асацыяцыя карэспандэнтаў ААН аб'явіла міжнародны конкурс сярод палітычных карыкатурыстаў. Вынікі яго будуць падведзены ў кастрычніку 2000 года. Прызвы пераможцам будуць уручаны ў прысутнасці генеральнага сакратара ААН Кофі Анана. Першая прэмія — 10 тысяч долараў, другая і трэцяя — па 5 тысяч долараў.

Леанід ТУГАРЫН.

У РАСІІ НАЯЎНЫХ ДОЛАРАЎ АБАРАЧЭЦЦА БОЛЬШ, ЧЫМ У ЗША

Каля 50 мільярдаў долараў знаходзіцца ў наяўным абарачэнні на тэрыторыі Расіі. Гэта перавышае аб'ёмы валюты, якая знаходзіцца ў наяўным абарачэнні ў ЗША і складае прыкладна трэць усіх наяўных долараў.

Такія даныя прывёў на парламенцкіх слуханнях у Дзярждуме РФ прэзідэнт амерыканскага інстытута эканамічных тэндэнцый Майкл Хадсан.

Штогод з Расіі, паводле звестак МВФ, вывозіцца прыкладна 25 млрд. долараў, сказаў М. Хадсан.

Некаторыя расійскія эканамісты лічаць, што ўцэкла капіталу з Расіі штогод складае каля 50 млрд. долараў.

Інтэрфакс.

СТАРШЫНЯ КАЛГАСА — ЗЛОДЗЕЙ

Канфуз здарыўся са старшынёй калгаса "Парыжская Камуна", калі яго чорт падбіў крыху пачысціць калгасныя засеі. Кіраўнік гаспадаркі падзараецца ў тым, што вывез са склада больш як 3,5 тоны мукі для свайго ўласнага падворка на агульную суму каля 400 мільёнаў рублёў. Супрацоўнікамі Смалевіцкага РАУС супраць яго ўзбуджана крымінальная справа.

Аляксандр ГЕРАСІМАЎ.

ЗА ПЯЦІГОДКУ — 93 ВАЙНЫ

Толькі з 1990 па 1995 год на нашай планеце адбыліся 93 вайны. У гэтыя войны было ўцягнута 70 дзяржаў, а колькасць загінуўшых склала 5,5 мільёна чалавек, або 1,1 млн. ў год.

Большасць сучасных войнаў — гэта грамадзянскія войны, якія адбываюцца на глебе сацыяльных, рэлігійных, нацыянальных, сепаратысцкіх і іншых канфліктаў. Так званыя краіны трэцяга свету ўдзельнічалі ў 57 працэнтах войнаў гэтага перыяду. Ваенныя расходы чалавецтва ў сярэдзіне 90-х гадоў перавысілі 800 мільярдаў долараў, або 145 долараў на кожнага жыхара планеты, уключаючы дзяцей, што паміраюць ад голаду. Але гэты паказчык на 30% ніжэй, чым у разгар "халоднай" вайны, да пачатку перабудовы ў СССР.

10 ГОД БЕРЛІН БЕЗ СЦЯНЫ

Жыхары Германіі і ўсёй Еўропы адзначылі 10-ю гадавіну падзення сцяны, якая 28 гадоў раздзяляла ўсходнюю і заходнюю часткі Берліна і стала сімвалам халоднай вайны. У святочных цырымонях у Берліне, прысвечаных гэтай падзеі, прынялі ўдзел былыя кіраўнікі ЗША, СССР і ФРГ Джордж Буш, Міхаіл Гарбачоў і Гельмут Коль.

Прэзідэнт ЗША Біл Клінтан,

У беларускай хаце.

Фота В. БЫСАВА.

выступаючы ў Вашынгтоне ў дзень урачыстасцяў, назваў падзенне Берлінскай сцяны адной з важнейшых і самых радасных падзей 20-га стагоддзя. У заяве МЗС Расіі гаворыцца, што гадавіна разбурэння Берлінскай сцяны напамінае аб недапушчэнні з'яўлення новых бар'ераў паміж еўрапейскімі краінамі.

ВЫТВОРЦЫ МАРЫХУАНЫ

У Асіповічах супрацоўнікі міліцыі падчас праверкі падвальных памяшканняў затрымалі дваіх маладых людзей. Тут жа ў падвале яны знайшлі посуд, прылады для вырабы наркотыкаў і пакет з белаю сумессю.

Як выявілася, ў пакеце было больш за кілаграм марыхуаны, вырабленай з канавіны падзення сцяны, якая 28 гадоў раздзяляла ўсходнюю і заходнюю часткі Берліна і стала сімвалам халоднай вайны.

Усяго за 10 месяцаў сёлета супрацоўнікі органаў унутраных спраў канфіскавалі 1644 кілаграмы наркотычных сродкаў, з якіх амаль 300 кілаграмаў — марыхуаны.

Віктар БЫКАЎ.

ВОСЬ ГЭТА СЕНСАЦЫЯ! УПЕРШЫНЮ У ГІСТОРЫІ ЗША ЗА "ПРАГУЛ" — ШТРАФ

Лора Клюман, 31-гадовая жыхарка Пітсбурга, падала ў суд на свайго мужа, і, такім чынам, 34-гадовы Джэймс Клюман стаў першым у гісторыі грамадзянскага права ЗША адказчыкам, якога абвінавчваюць у "сексуальным недамаганні". У іскавай заяве Лора патрабуе абавязаць яе мужа займацца з ёю сексам мінімум 4 разы на тыдзень, а за кожны "прагул" плаціць па 500 долараў штрафу.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

В/о работа на дому. Доступна всем. От вас конверт с о/а. 212030 г. Могилев-30, Швединой Н.М. До востребования.

АДНЫМ СКАЗАМ

3 моманту выезду на дарогу першага аўтамабіля ў аварыях ва ўсім свеце загінула 25 мільёнаў чалавек.

Таланты нашчага краю

ЛІТАРАТУРНА — МАСТАЦКАЯ СТАРОНКА

Іван ЛАПО

трымалі. Ці-то — ад радасці, ці-то — ад гора? Але вонкава яна старалася быць спакойнай, упэўненай у сабе.

— Нічога, абыйдзеца, — сярдзіта, быццам бы пакрыўджана, буркнуў той праз сцятыя зубы, насупіўся, бы пацук, не звяртаючы асаблівай увагі на матчыны словы-мольбы.

— Паеш, паспі, сынку, а раніцою мы ўсе разам паездзем да камандзіра часці. Папросім за цябе... лагодна ўгаворвала тая. — Сэрцайка мае і так зайшло, счарнела. Пашкадуй нас, старых!

Яна ўсхліпнула. Але тут падыйшоў да іх бацька і, больш строга, запытаўся:

— І сапраўды, маці мае рацыю. Але ж чаму гэта ты, сынку, збег? Яшчэ горай для сябе зрабіў.

...У пакоі ўсталявалася незвычайная цішыня. Аж было чуць, як на сцяне аднастайна цікаўны гадзіннік, адбіваючы — адлічваючы лік сваёй хады — чалавечэга пражытага жыцця. Ды так, што яго цік-так, цік-так, цік-так ажно аддавалася ў скронях.

— Там мяне білі... здэкаваліся... — не адразу ж знайшоўся, што спачатку і адказаць, Сярожка.

А можа, не хацеў у гэтым прызнавацца? Па ўсім было бачна, што той казаў праўду, бо надта ўжо хваляваўся. Без на тое патрэбы, дрыжачымі рукамі, перабіраў свае ўласныя рэчы. І выпаліў ён гэтае сваё прызнанне так шчыра, як на духу, што не паверыць яму было цяжка. Ды вунь і людзі наўкола толькі і кажуць пра тую здэдаўшчыну ў арміі.

Неўзабаве ўсе неак сусціліся, пасупакоіліся. Заняліся кожны сваім. Хатнімі справамі па сустрычы сына-уцэкача. Падаграючы вярчу на кухні і абмяркоўваючы паўшэптм трывожна-радасную падзею яго нечаканага з'яўлення. І нека паміж гэтай начной мітуснёй не заўважылі, як ён, вомагам нешта прыхапіўшы з сабою, прыкрымента знік з кватэры.

Успамінам аб ім засталіся толькі спецыяльна

пакінутыя паўадчыненымі, каб не пачулі, дзверы, і яго хударлявая постаць у некага пазычаным цывільным панашаным паліто, якая неўзабаве растаяла ў цёмры ночы. Бы прывід. Быццам бы яго толькі што тут і зусім не было! Якой кароткай, падчас, бывае чалавечая радасць! І якім доўгім і вялікім — гора!

Бацькі былі ў роспачы. І праводзіны нападзілі. Здаецца, усё, як ва ўсіх людзей было. Палюдску зроблена.

"Што ж цяпер суседзям скажам? Як у вочы людзям глядзець будзем? Ды і з сынам, не дай Бог, што здарыцца?"

Пытанні, пытанні, пытанні... Адно страшней за другое, яны ліхаманкава-калейдаскапічна праносіліся ў матчынай галаве, награваныя адно на другое, не даючы спакою.

"Ён жа ў нас такім ціхуткім рос! За што лёс карае нас?", ціха, бы спрачаючыся сама з сабою, ляманталася яе душа. Бацька, глядзячы ў запалае ад кухоннай цеплыні акно, адчыніў фіранку і задумна маўчаў, пакурваючы.

А за шыбамі сгуголіў ваюком злы, пранізлівы да касцей, ажно дрыжкі бралі нават тут, у цёплай гарадской кватэры, халодны асенні лістападаўскі вецер. Несучы па асфальце і ў розныя бакі раскідваючы апошняе апалае ссохлае і счарнелае, як і іхняе гора, лісце. Як лёс тых навабраўцаў-уцэкачоў з войска. У невядома.

...Тым часам Сярожка паволі, не спяшаючыся, бо не было куды, ішоў да вакзала. Неўзабаве пайшоў спорны дождж, сваімі халодна-ледзянымі кроплямі балюча сечуцы па твары, руках, вачах. І, невядома было, ці-то гэта вада, ці-то гэта слёзы, сцякалі струменьчыкамі па ягоным твары.

Яму патрэбен быў гэты дождж. То быў дождж ачышчэння. Ачышчэння душы. Зваротнай дарогі назад, дадому, у яго ўжо не было. Навабраўца вяртаўся ў часце.

1995 г.

ВЯРТАННЕ НАВАБРАЇЦА

(Апавяданне)

Василий ДОЛГОЛЕВ

Колдовская любовь

(Продолжение.)

Начало см. в № 10-11 и 13-14 за этот год

Вадим попросил Виктора никому не говорить о случившемся, пообещав взять себя в руки и побороть в себе чувства к Тамаре.

Жизнь в Тихомоне, между тем, шла своим чередом. Все люди занимались своими делами, днем работали, учились, вечерами отдыхали, веселились по праздникам, а при случае и в будни. Участники художественной самодеятельности собирались трижды в неделю по вечерам на традиционные репетиции. Вадим в эти вечера постоянно общался с Тамарой и это для него было мукой. Не получалось "взять себя в руки". По-прежнему, с каждым днем он все сильнее и сильнее любил ее. И уже боялся, что в один прекрасный вечер он ей откроется. Какая то неодолимая сила притягивала его к ней. А когда их взгляды встречались, у него замирало сердце.

С некоторых пор и Тамара стала подолгу задерживать на нем свой взгляд. Глаза ее при этом сияли, излучали чудный свет, отличались особым блеском, просто гипнотизировали Вадима и он не мог в такие моменты, не в силах был отвести от нее взор. При этом их обоих пронизывало будто электрическим током.

Вот уже и глубокая осень на дворе. Тамара стала замечать, что ей теперь хочется каждый раз идти в РДК не просто на репетицию. Ей хочется вновь и вновь встретиться взглядом с Вадимом. От этого у нее как-то тепло на душе становится. Она приметила, что Вадим также жадно впитывает в нее взглядом. И она поняла, что их обоих тянет друг к другу. Вообще поняла, что... влюбилась! И это ее испугало: а ведь и он наверняка влюблен в нее. А в таком случае им не справиться с собой.

— А может это мне просто кажется, может я желаемое принимаю за явь? — подумала она про себя. — Может он просто так смотрит на нее. Ведь кроме взгляда с его стороны боль-

ше ничего не бывало, ни намека...

Поразительно, что в последние пару недель она думает только о нем, а о муже и не вспоминает, будто его и нет вообще, а не только дома нет. Он — где то там, в Горках. Дома нет — и в мыслях нет. Как говорится, с глаз долой и из сердца вон. Уже два с лишним месяца его нет дома. Он там, в академии, "грызет гранит науки", — последний год. Будущей весной защитит диплом, станет инженером. Говорил, как закончит академию, запишемся, зарегистрируем, говорил, законный брак.

Эти мысли мгновенно, как падающая звезда, промелькнули в Тамариной голове и пропали. И снова голову заполнили мысли о Вадиме. Такой красивый, такой статный... какой у него зажигательный взгляд! О! Как захотелось Тамаре прижаться к нему, обнять, приласкать.

— О господи, да ведь он женат! — Вслух негромко вымолвила она и с ужасом огляделась вокруг, не услышал ли кто? К счастью нигде никого поблизости не было. Тамара ускорила шаг.

Сегодня она пришла на репетицию намного раньше обычного. В РДК еще никого не было. До назначенного времени оставалось еще часа полтора. В своем кабинете сидел только он, Вадим.

Войдя и прикрыв за собой дверь, Тамара робко поздоровалась и стала посреди кабинета, не зная, что говорить и чем объяснить свой приход. Так и стояла в недоумении.

У Вадима радостью засветилось лицо. Он встал из-за стола, подошел к Тамаре, предложил ей сесть на диван. Тамара присела. Вадим прошел к двери, зашелкнул ее на замок. У Тамары ойкнуло сердце, лицо зарделось, ее овладело какое-то непонятное чувство: почему он закрыл дверь, подумала она. На душе было как-то и тревожно и радостно. Отчего бы? Вадим прошел к столу, налил из графина полстакана воды, выпил смачно. Затем взял кресло, поставил напротив Тамары и уселся в нем. С минуту,

не говоря ни слова, они смотрели друг другу в глаза. Его искрометный взгляд пронизывал Тамару, казалось, насквозь. И она заворожено, не отводя глаз, жгла его влюбленным взглядом. Какая то приятная теплая дрожь прошла по ее телу.

Но вот Вадим взял Тамару за руки, стал нежно гладить их и это, при обоюдном молчании, тянулось, казалось им, вечность, хотя на самом деле это длилось не больше минуты. Они все без слов понимали.

Первой нарушила молчание Тамара:

— Вадим, что это значит? — тихо, умоляюще, дрожащим голосом проговорила она.

— Милая Тамарушка, нам не по 17 и ты прекрасно понимаешь, что это значит. Я с незапамятных дней люблю тебя.

Будто по команде они одновременно встали, обнялись. Вадим крепко прижал Тамару к груди, стал неистово целовать в губы, в глаза, в щеки, снова в губы, попросил Тамару дать ему свой язык, она это сделала, и он нежно лизал, обсасывал его.

Тамара вся обмякла от прилива какого-то сладостного ощущения, в голову ударил, будто от хорошего вина, приятный хмель, а Вадим все ласкал ее и ласкал. Правой рукой обидел шею, впиавая жарким поцелуем в сочные пухленькие губы Тамары, левой растегнул блузку, бюстгалтер и ласкал груди, такие нежные, округлые, как добные булочки, потом целовал грудь, тербел кончиком языка чудесные мягкие соски...

Муж никогда не ласкал Тамару так нежно, жадно, истово. Такое для нее было впервые. Она почувствовала себя самой счастливой на свете.

— Вадим, я тоже люблю тебя и делаю со мной, что хочешь! — вырвалось будто само собой ее признание. И она прижалась к нему всем телом.

(Продолжение следует).

Сергей НЕРОВНЫЙ

Суд идет!

Недосказаны слова, незакончены дела.

Рай — свобода умерла, закусила удила.

По холодному по льду, часто падая, иду

Как на паперти.

Миром правит не закон,

А трехглавый Скорпион —

Дьявол во плоти.

Только шла в народ молва —

Ангел с неба вострубил.

Ветер в ярости завыл среди холода

могил.

Звезды в полночь упадут.

Значит — вот он — Страшный Суд.

Свет замрет.

Птицам поздно гнезда вить.

Поздно Господа молить —

Суд идет!

ГОСПОДИ, ОТЧЕ НАШ!

И не введи нас во искушение, но избави нас от лукавого... и ныне и присно и во веки веков!

Фото У.МАРАЧКОЎСКАГА.

Городской президент

Его будит стук собственного сердца

И после ночи мучительных снов и кошмаров,

Он жарит себе яичницу-глазунью.

Просматривая вчерашние газеты.

Машина имени великой русской реки,

Нервно подрагивая на ухабах дорог,

Везет его по сонному городу

Навстречу будущим неудачам.

Похотливая секретарша пылливо

смотрит в глаза,

Поправляет обившийся набок галстук,

Задаёт пару ничего не значащих вопросов,

Пытаясь определить его настроение.

В своем кабинете он охватывает голову

руками

И с ужасом думает о предстоящей работе —

Непрерывной борьбе за урожай

И латании дырок в бюджете.

Со стены строго смотрит портрет

молодого вождя

И взрывает тишину телефонный звонок,

А потом телефон словно сходит с ума —

Бесконечны проблемы забытого города.

Тупоголовые подчиненные жалуются

на недостаток времени

И неистово спешат к своим любовницам

и любовникам.

Так заканчивается его день

И начинается вечерняя феерия.

И вот он входит в подъезд своего дома,

Медленно открывает ключом почтовый ящик

И настроение его тотчас падает —

Оппозиция вновь выпустила газету

с критикой.

ПОНЕДЕЛЬНИК, 29 ноября	ВТОРНИК, 30 ноября	СРЕДА, 1 декабря	ЧЕТВЕРГ, 2 декабря	ПЯТНИЦА, 3 декабря	СУББОТА, 4 декабря	ВОСКРЕСЕНЬЕ, 5 декабря

ВОСКРЕСЕНЬЕ,
5 декабря

[illegible]

